

50 MEGATONLUK BOMBA Yeraltı üslerine karşı kullanılan bir silâhtır

Çeviren : Tğm.
Vural GÜNAL

En iyi oyununu sona saklayan bir aktör gibi Krutçev, Hiroşima'ya atılan bombadan 2500 defa daha kuvvetli dev bir bombayı infilâk ettirmek suretile atom tecrübeleri serisine devam etmeye karar vermiştir.

Bir dehşet kampanyası açmak hususunda kararlı olan Krutçev Rusya'dan çıkan radyoaktif bulutların dünyaya yaymış olduğu endişe dalgasını müşahade etmekten memnun görünmektedir.

Fakat atom tekniği sahasında, 50 megatonluk bir bombanın imali gelişme hususunda hiçbir yenilik getirmemektir. Zaten faydalı olduğuna kani olsalardı Amerikalılar bunu daha 1954 yılında kolayca gerçekleştirebilecek durumda bulunuyorlardı.

Krutçev'in bombasının üç katlı olduğu tahmin edilmektedir. Merkez kısmı U - 235 uranyumundan meydana getirilmiş bir atom bombasından ibarettir. Bu çekirdek etrafına lityum ve döteryum'dan müteşekkil bir kabuk ilâve edilmiştir. Bunların hepsi U - 238 lik normal uranyumdan yapılmış diğer bir kabuğun içine yerleştirilmiştir. Merkezi bomba, lityum ve döteryum birleşimi içinde bir füzyon reaksiyonu meydana getiren devasa bir ateşleyici mahiyetini haiz bir patlatıcıdır. Bu H infilâki, muazzam bir hararet ve basınç neşretmesi yanında, dış kabuğu meydana getiren U-238 uranyumu atomlarının fisyonunu gerektiren süratli nötron akımlarında hasıl eder. Netice : Daha da fazla hararet basınç, ve radyoaktif serpintidir.

Sınırlılık Meselesi

Hiroşima tipi basit atom bombaları için bir kuvvet sınırı meselesi mevcut iken, Rusların çocukları için oyuncak olarak yapıp birbiri üstünde sıralanmış kutulara istif ettikleri küçük taş bebeklerin imali prensibini takiben, bu bombaların fabrikasyonunda hiç bir sınır gözetilmemektedir.

Krutçev, Amerika Birleşik Devletlerini ziyareti esnasında Eisenhower'e «-100 megatonluk bir bomba imal edebiliriz» demiş ve «fakat bunu kullanmaya cesaret edemeyeceğiz. Zira lüzumundan fazla radyoaktivite husule getirecek» diye ilâve etmiştir.

Şimdi de Amerikalılar, Texas büyüklüğünde bir memleket dünya üzerinden silebilecek kudrette 500 megatonluk bir bomba imalinden bahsetmektedirler.

Diğer taraftan Ruslar, süper bombalarını 6000 M. gibi oldukça yüksek bir irtifada patlatmışlardır. Bunun sebebi, infilâk esnasında meydana gelen ateş topunun yere değmesi infilâk döküntülerine radyoaktif tozlar halinde eklenecek tonlarca toprağı kendisine doğru çekmesine mani olmak arzusudur.

Bir Amerikalı bilim adamı olan Prof. Linus Pauling, 50 megatonluk bir bombanın, mevzu bahis irtifada infilaki halinde meydana gelecek ışığın, patlama merkezinden yüzlerce kilometrelik bir yarı çap içinde infilâki gözleyen her şahsın gözleri için büyük zararlar tevlit edeceğini hesap etmiştir.

Zehirlenme Meselesi

Ekim ayında, Rus atom denemeleri merkezinin tesis edilmiş bulunduğu Nouvella - Zemble, bu bulutlarla kaplanmış ve tehlikeyi Ruslara göstermesi bakımından faydalı olduğu kanaatini uyandırmıştır.

Yüksek irtifada infilâk ettirilmesine rağmen bu deneme, atmosferdeki radyoaktif serpintileri büyük nisbette artmıştır. Umumiyetle kabul edilen bir fikre göre Krutçev'in süper bombası muhtelif atmosfer tabakalarına bir buçuk ton kadar radyoaktif tozu yaymış bulunmaktadır. Bu; hemen hemen 1915 yılından beri patlatılan termonükleer ve atom bombalarınca tevlit edilen radyoaktivitenin 1/3 ini bulmaktadır.

Radyoaktif serpintilerin bir kısmı infilak yerinin hemen üstüne isabet eden yerde toplanmaktadır. Ayrıca, radyoaktif döküntülerin mühim bir kısmı da strantosfere gitmekte ve orada dünya etrafında dönerek uzun bir süre kalmakta ve yıllarca sonra yeryüzüne inmektedir. Bu iki tabaka arasında kalan radyoaktif dalgaların belirli bir miktarı ise yüksek atmosferdeki kuvvetli rüzgârlar tarafından sürüklenmektedirler. Bu rüzgârlar «Jet, Streams» diye isimlendirilmekte ve batıdan doğuya, saatte 200 - 300 Km. hızla 8.000 - 10.000 m. lik irtifalarda değişik şekilde esmektedirler.

Bilim adamlarının çoğunluğu, radyoaktif döküntülerin dünya üzerine homojen şekilde yayıldıkları takdirde insan sıhhatini tehdit etmediği kanaatinde dirlar.

Fakat yağmurlar mühim bir miktarda radyoaktif serpintiyi mevzii olarak bir araya getirebilmekte ve bu halde tehlike ehemmiyetli surette artmaktadır.

Yeraltı üslerine karşı

Sırf askerî sahada kalırsak, hiç şüphe etmemeliyiz ki Ruslar bugün, 50 megatonluk bir bombayı binlerce km. uzağa taşıyabilecek kudrette misillere sahiptirler. Kurutçev'in süper bombasının askerî yönden hiç bir faydalı tarafı bulunmadığını iddia edenler çoğunluktadırlar. Fakat Amerikalı uzmanlar tamamen bu kanaatte değildirlere.

A. B. D., tedafüi gayretlerinin bu yeni safhasında, ellerinde bulunan füzeleri beton silolar içinde saklamak gayreti içindedirlere. Bu yeraltı üslerinin imhası için, son derecede kuvvetli bir atomik patlayıcıdan istifade etmek gereklidir. Kurutçev'in bombası, harp halinde, "Amerikan Misiller Armadası,, nı ilk ağızda bertaraf etmek gayesiyle yapılmış bir silâh mahiyetini arz etmektedir.

